

ea nocte posse deleri, si improuisus confecto per noctem itinere dispersos atque sopitos adoriretur. Hoc nuncio maxime lætatus Otho, Dii inquit qui à Decimo dignitatis initia præbuerunt, non inani procul dubio loci omne promissam nobis de hostibus victoram dabunt: atque ita tota re ad consilium delata, singulari omnium alacritate decernitur, non pretermittendam rei gerendæ occasionem, & eo quidem ardenter atque audacius, quod & antea per exploratores de Cassoni consilio atque itinere certius cognouerant. Nihil enim æque metuebant quām aperto in campo manus conserere cum Germanis equitibus, quorum vim atque impetum duce præsertim Cassono, iam tribus in præliis ferre nequiuiscent. Otho, vt à cædibus impollutas seruaret manus, Ricardo Langusco copiarum Imperium dedit, superin duitque sibi lintheam stolam, sacerdotali habitu multis striatam rugis, præferrique sibi iussit argenteam crucem veluti pacato itinere, Sacri Imperii sui sedem aditus. Magno demum silentio de secunda vigilia Ricardus castra mouit, tribusque fermè horis ad Serenium vicum est peruentum: inde præmissi speculatum expediti equites, duabus agricolis, non multo post renunciauere apud hostes, vt in ipso conticinio accidit, cuncta quieta nocturnique silentii plena, conspicuntum semiextinctorum ignium fulgorem, nec exaudiri castrorum fremitum, ita vt nec ad ipsos quidem pagi aditus frequentium vigilum stationes esse iudicarent. His diligenter exploratis, & instrutis ordinibus priusquām dilucesceret, in conspectum oppidi se dedere, oppressis aliquot excubantium. Id sine facibus iter, & silenti quidem Luna confecerant, ne ab alta sacræ turris specula, patentibus in campis vagâ lumina cerneretur. Eo inopinato hostium aduentu exterritus Napus, vix spatium habuit ad induenda arma: Tubarum tamen clangore, & pulsu tympanorum cuncti excitantur. Pontius Prætor legionem nondum plane instructam in apertiores locum eduit, equites aggregantur, magnis clamoribus pugna committitur: pugnabat in hac parte Languscus admirabili virtute, imperfectoque Pontio prætore, stratisque vexillis, legionem cum multâ cæde pepulerat, quum altero egressu & angustiore quidem via prouectus in aciem Napus irrumpentibus Comensibus occurrit, vt eum Fortuna Simoni infensissimo hosti obiicere videretur. Eo in loco summa contentione aliquandiu dimicatum, quum Turriani proceres in prima acie, de Imperio, de vita, fortunisque omnibus dimicarent. Ex aduerso autem Simon & Lucterius Rusca incitati efferatique diurno inimicæ gentis odio, in aduersos vesano impetu deferrentur. In albescente iam cælo Andreottus Turrianus interficitur, Franciscus qui hosti, equi frenum comprehendere auso, dextram ingenti gladio detruncarat, multosque huc & illuc concitato equo vulnerarat, cuspide in inguen coniecta confoditur, Napus ipse equo deturbatus quum in purpurea